

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Tarr Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Moldován és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. december 14. napján kelt 12.G.22.435/2008/28. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 212.500,- (Kettőszáztizenkettőezer-ötszáz) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A R. Részvénytársaság rövidített elnevezése R. Zrt., míg a R. V.H.,. Zrt. rövidített elnevezése R. Zrt. volt a nyilvános cégadatok szerint. Ez a két társaság 2004. március 1-jén alvállalkozói keretszerződésben rögzítette, hogy a R. Rt. mint megrendelő a részvényesi üzletpolitika döntése értelmében tevékenységi körét folyamatosan a leányvállalatai irányában végzett vagyonkezelésre és felügyeleti tevékenységre helyezi át a holding struktúrában. Tekintettel arra, hogy a távközléstechnikával összefüggő konkrét vállalkozási tevékenységet a jövőben az általa többségi tulajdonosként alapított gazdasági társaság végezné, a szerződő

felek kölcsönös előnyök biztosítása érdekében az adott alvállalkozási szerződés megkötése mellett határoztak.

A felek között 2004. július 1. napján ugyancsak alvállalkozói keretszerződés jött létre, amiben rögzítették, hogy közöttük 2004. március 1. napján alvállalkozói keretszerződés jött létre távközléstechnikai kivitelezési, valamint az ahhoz kapcsolódó egyéb tevékenységek végzésére, melyben vállalkozóként a **R. Rt.**, míg megrendelőként a **R. V.H., Rt.** került megjelölésre. A szerződő felek megállapodtak abban is, hogy a vállalkozó jogosult szerződésszerű teljesítés esetén a vállalkozási díjról számlát benyújtani. A számla összegének alapját a megrendelő részére a fővállalkozás keretében megadott megrendelések összértéke adja azzal, hogy a vállalkozó ezen megrendelési összérték 30 %-os mértékű összeggel csökkentett vállalkozási díjra tarthat igényt. Ennek megfelelően a cégcsoporton belül a **R. Zrt.** számlázásra volt jogosult.

2006. április 4-én kelt az az emlékeztető, amelyet a **R. Zrt.** részéről **T.P., B.L.**, továbbá az alperes cégjegyzésre jogosult tagja írtak alá. Ebben akként nyilatkoztak, hogy a **R. Zrt.** együttműködési ajánlattal kereste meg az alperest, mely szerint összeférhetetlenség miatt az általa el nem végezhető **T.** bázisállomási berendezések telepítési és illesztési munkavégzési lehetőségét átadta az alperesnek később megállapítandó kompenzálás ellenében. A szóbeli megállapodás alapján a felek közösen jártak el a **S. Nyrt.** mint megrendelő felé. Az emlékeztető szövege szerint az alperes egyeztetése eredményeként 100 db **T.** bázisállomási berendezés telepítési és illesztési munkáira kapott megbízást, és az elnyert megrendelés kompenzálásaként vállalta, hogy a **S-nal** aláírt szerződésével megegyező értékben a **T-Mobile** hálózatában mikrohullámú berendezések telepítésében és illesztésében alvállalkozóként alkalmazza a **R. Zrt.-t.**

2007. január 22-én kelt megrendelőlapokra tekintettel, összesen hat megrendelés alapján bruttó 2.962.972,- Ft összegre állított ki számlát a **R. V.H., Zrt.** A munkák elvégzése megtörtént, a számla kiegyenlítésére azonban az alperes részéről nem került sor.

2007. március 12-én kelt megrendelőlapok alapján a felperesi jogelőd 2007. március 29-én számlát állított ki nyolc munkavégzéssel kapcsolatban, összesen bruttó 2.844.000,-Ft összegű vállalkozási díjra, amelyet az alperes ugyancsak nem egyenlített ki.

2007. április 17-én a felperesi jogelőd 2 db 10 méteres .. kábel és 1 db riasztókábel készlet vonatkozásában számlát állított ki összesen 80.400,- Ft vételárral, amelynek ellenértékét az alperes nem fizette ki.

A 2007. július 9-én kelt két megrendelő alapján a felperesi jogelőd 2007. július 26-án, összesen bruttó 1.260.000,- Ft vállalkozási díjról állított ki számlát, melyet az alperes nem fizetett ki. Mindegyik esetben a megrendeléseket és teljesítés igazolásokat a **R. V.H., Zrt.** cégszerű pecsétjével látta el.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2008. május 7-én benyújtott keresetében az alperest vállalkozási díj jogcímén 2.962.973,- Ft, ennek 2007. március 23-tól, 2.844.000,- Ft és ennek 2007. április 30-tól, 1.260.000,- Ft és ennek 2007. augusztus 25. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata,

vételár jogcímén 80.400,- Ft és ennek 2007. május 17-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. A vállalkozási díj követeléseit másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás jogcímén kérte.

Arra hivatkozott, hogy T. bázisállomások létrehozására vonatkozó pályázaton nyert, azonban összeférhetetlenség miatt az alperest ajánlotta maga helyett azzal, hogy cserébe az alperes a R. V.H., Zrt.-nek munkát ad. Ezen túlmenően a két R. cég között volt egy alvállalkozási szerződés, amely alapján a tényleges munkát a R. Zrt. végezte, míg a megrendelést a R. Vagyonkezelő H. Zrt. adta és a számlák is az ő nevére kerültek.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, figyelemmel arra, hogy a felperessel semmilyen jogviszonyban nem volt, a R. Zrt.-vel volt szerződéses kapcsolata. A R. T. Zrt. szerződésszerűen teljesített, számlát azonban nem állított ki, ezért nem fizetett. A kereset összecszerűségét nem vitatta. Hivatkozott a 17/A/1 sorszám alatt csatolt emlékeztetőre, amelyből megállapítható, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között jogviszony nem volt.

A Fővárosi Bíróság a 2010. december 14. napján kelt 12.G.22.435/2008/28. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.066.973,-Ft tőkét és ebből 2.962.973,- Ft tőke után 2007. március 23. napjától, 2.844.000,- Ft tőke után 2007. április 30. napjától és 1.260.000,- Ft tőke után 2007. augusztus 25. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű évi késedelmi kamatát, továbbá 442.000,- Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra az állam javára fizessen meg 424.018,- Ft-ot, míg a felperes 4.781,- Ft a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illetéket. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a perben az alperes kizárólag azt vitatta, hogy nem a felperessel jött létre a jogviszony, ezért ebben a körben folytatta le a bizonyítási eljárást.

Az alperes által 17/A/1 szám alatt csatolt teljes bizonyító erejű magánokirat tartalmával ellentétben a felperest terhelte annak kétséget kizáró bizonyítása, hogy a vállalkozási szerződés a felperesi jogelőd és az alperes között jött létre.

T.P. és B.L. tanúk tanúvallomásukban egyhangúan azt állították, hogy az emlékeztető tartalmával ellentétben külső megrendelők felé minden esetben a R. V.H., Rt. állított ki számlát, a megrendelők a felperesi jogelőddel álltak szerződéses jogviszonyban. A keretszerződés alapján ugyan a R. Zrt. is számlakibocsátó volt, az azonban a cégcsoporton belüli jogviszonyra volt jellemző, illetőleg kivételes esetben a R. Zrt. kisebb adásvételi szerződések lebonyolítása esetén volt jogosult számla kibocsátására. Előadták, hogy jelen esetben a megállapodás mögöttes jogi indoka az volt, hogy a R. V.H., Zrt. pályázaton elnyert munkálatok átengedésére került sor az alperes részére. Ennek ellentételezése fejében az alperes megrendeléseket tett,

melyet a felperesi jogelőd vonatkozásában a **R. Zrt.** végzett el, azonban a megállapodás valójában a felperesi jogelőd és az alperes között keletkezett.

Ezen tanúk által alátámasztott előadást nem cáfolják a 7/A/1, 7/A/2 és a 7/A/3 szám alatt csatolt számlák sem, tekintettel arra, hogy itt a tanúk által is állított kisebb tételű szerelvények, berendezések értékesítésére került sor a **R. Zrt.** részéről. A 7/A/3 számú számlán pedig a **R. Zrt.** mint megrendelő szerepelt. A 2007. január 22-én és július 20-án kelt megrendeléseken felperesi jogelőd cégszerű aláírása szerepelt, ugyanígy a **R. V.H., Zrt.** látta el cégszerű aláírásával a szállító részéről a teljesítésigazolást is, továbbá számla kiállítására is a **R. V.H., Zrt.** részéről került sor. Mindezen bizonyítékokat értékelve a Pp. 206. §-a alapján azt állapította meg, hogy a felek között a vállalkozási jogviszony létrejött.

Elutasította a felperesnek a 80.400,-Ft összegű vételár megfizetésére vonatkozó igényét, szerződéses jogviszony hiányában.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte annak részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását, és perköltség viselésére történő kötelezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Az elsődleges fellebbezési kérelemmel kapcsolatban előadta, hogy azon állítását, hogy a jelen perbeli munkákra a **R. Zrt.**-vel kötött vállalkozási szerződést, bizonyítják az A/3, A/5, A/6, A/7, A/1-II-3, a 6/A/1 és 17/A/1. szám alatt csatolt iratok. Ezzel szemben – álláspontja szerint – a felperes nem tudta kétséget kizáróan azt bizonyítani, hogy a perbeli jogviszonyok a peres felek között jöttek volna létre. A 17/A/1 szám alatt csatolt emlékeztető tartalmával kapcsolatban a felperes több helyen önellentmondásba került. **T.P.** és **B.L.** tanúvallomásaival az okirat tartalmát a felperes nem tudta megdönteni.

A megállapodásnak az a része, amelyben az alperes vállalta, hogy amennyiben nem tud adott mértékű megállapodást biztosítani a **R. Zrt.** részére, úgy a különbség az alperes által benyújtott számlákból kerül kompenzálásra, csak és kizárólag az alperes és a **R. Zrt.** közötti közvetlen kapcsolatrendszerben értelmezhető.

Változatlanul az az álláspontja, hogy a felperes nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének, ezért a bizonyítás sikertelensége miatt a kereset elutasításának lett volna helye. **B.L.** és **T.P.** tanúvallomásai olyan mértékben voltak bizonytalanok és ellentmondásosak, hogy az elsőfokú bíróság túlzottan meghatározó jelentőséget tulajdonított az emlékeztető kevésbé jelentős részére vonatkozó tanúvallomásoknak.

A másodlagos fellebbezési kérelem körében előadta, hogy az elsőfokú eljárásban indítványozta, illetőleg a tárgyalás berekesztését megelőzően fenntartotta **S.B.** tanúkenti meghallgatását. **S.B.** volt az, aki valamennyi fél által elismerten a **R. Zrt.** képviselőjeként vett részt a perbeli szolgáltatások háttér egyeztetései során, illetve a keretmegállapodás részleteinek kidolgozásában.

Ezen túlmenően indítványozta **N.T.B.** tanúkenti meghallgatását is, aki ugyancsak valamennyi fél által elismerten a **R. T. Zrt.** alkalmazottjaként járt el a perbeli szolgáltatások teljesítése során.

Azt kellett bizonyítania, hogy a perbeli szolgáltatások teljesítésére vonatkozó jogviszonyok nem a felperessel jöttek létre, ezért nem jogosultja a perbeli követelésnek. Azzal, hogy az elsőfokú bíróság indokolás nélkül mellőzte a fenti bizonyítási indítványokat, a jelen per szempontjából jelentős tény bizonyítatlan maradt, és annak következménye a hátrányára szolgált. Eljárási szabálysértést követ el az elsőfokú bíróság abban az esetben, ha az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítást nem folytat le, bizonyítási indítványt mellőz és ennek indokát sem adja ítéletében, ezen eljárási szabálysértések miatt az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

Ezen túlmenően a tárgyalási jegyzőkönyvekből kitűnően ugyanazon üzleti kapcsolatra, perbeli szolgáltatásokra vonatkozóan ellentétes előadást tett **Ny.J.**, továbbá **B.L.** és **T.P.**. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomások között mutatkozó ellentmondásokat észlelve nem rendelte el a tanúknak a perben való meghallgatását, amelynek során az ellentmondások feloldhatók lettek volna. Az elsőfokú bíróságnak ezen eljárása sérti a közvetlenség elvét is, ezért álláspontja szerint nem mellőzhető a tanúk újabb kihallgatása, és az esetleg még felmerülő bizonyítékok vizsgálata alapján annak megállapítása, hogy a vállalkozási díj jogosultja valóban a felperes.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének – az alperes által fellebbezéssel támadott rész vonatkozásában – a helybenhagyását és perköltség fizetésére történő kötelezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy az alperes az emlékeztetőn kívül semmilyen érdemi bizonyítékkal nem tudott szolgálni, mely állításait alátámasztotta volna. Ezzel szemben a felperesi állításokat a cégjegyzék, a két társaság közötti alvállalkozási szerződés, a számlák és a megrendelőlapok igazolták. Az alperes által a per végén becsatolt emlékeztetővel kapcsolatban már az elsőfokú eljárásban kifejtette, hogy maga az emlékeztető konkrétan tényállási, kronológiai és logikai ellentmondásokat tartalmaz, azaz önmagában tartalmilag értelmezhetetlen és hibás. Ezen állításait a tanúként meghallgatott, az emlékeztetőt aláíró két személy tanúvallomásában megerősítette. A két **R.** társaság cégcsoporti kapcsolatban álltak egymással, egyik a másiknak leánycége volt, és konkrét alvállalkozási szerződés állt fenn köztük arra nézve, hogy a **R. H. Zrt.** által elnyert megbízások technikai részét leánycége végzi alvállalkozási keretszerződés formájában. Az emlékeztetőt aláíró két tanú elmondta tanúvallomásában, hogy az emlékeztető tartalma pontatlan és nem felel meg a valóságnak. **T.P.** korábbi első tanúmeghallgatása során, amikor az alperes az emlékeztetőt még nem csatolta be a perben, szintén ugyanolyan tartalmú előadást tett, mint későbbi meghallgatása során az emlékeztető részére történő bemutatását követően. Vallomását megerősítette **B.L.** tanúvallomása is.

S.B. és **N.T.B.** tanúként történő meghallgatásukkal kapcsolatban előterjesztett bizonyítási indítvánnyal összefüggésben előadta, hogy e két tanú meghallgatásától nem lehetett új információkra számítani ahhoz képest, amit az emlékeztetőt is aláíró két tanú, egymással teljesen koherensen előadott a vallomásában. Ezen túlmenően az alperes által hivatkozott két tanú közül az egyik elérhetőségét alperes sem tudta

megadni az elsőfokú eljárásban, a másik pedig életvitelszerűen Svájcban tartózkodik.

Az alperesnek a szembesítéssel kapcsolatos előadásával összefüggésben hivatkozott a Pp. 173. § (4) bekezdésében foglaltakra, amely szerint az eljárási törvény azt csak szükség esetére rendeli alkalmazni. Álláspontja szerint a szembesítés jelen ügyben nem volt elrendelhető és nem is volt szükséges elrendelni, mivel azt, hogy kik között állt fenn a konkrét jogviszony, a megrendelőlevelek, a számlák és a két tanú vallomása is alátámasztotta és igazolta.

Ezen túlmenően megjegyezte, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban szembesítésre vonatkozó indítványt nem terjesztett elő.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes által becsatolt emlékeztetőben foglaltakkal kapcsolatban a teljes bizonyító erejű magánokirattal kapcsolatos vélelem, az egyéb bizonyítási eljárások, illetve bizonyítékok által megdöntésre került.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, azaz fellebbezés hiányában nem vizsgálta az elsőfokú bíróságnak a felperes keresetét elutasító rendelkezését.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással kötelezte az alperest a felek közötti jogviszonyra tekintettel a vállalkozási díj megfizetésére.

Mivel az alperes a munka elvégzését, annak összepszerűségét nem vitatta, kizárólag a jogviszony hiányára hivatkozott, ezért az elsőfokú bíróság helyesen azt vizsgálta, és csak arra folytatott le bizonyítási eljárást, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között jött-e létre a vállalkozási szerződés.

Az alperes a jogviszony hiányának igazolására a 17/A/1 alatt csatolt emlékeztetőre hivatkozott, ami nem zárja ki a felperesi jogelőd eredeti jogosultságát.

Nem vitásan a **R. V.H.**, Zrt. rövid elnevezése a **R.** Zrt. A felperes által a kereset jogalapjának igazolására megrendelések, teljesítésigazolások a **R.** Rt., illetőleg **R.** Zrt. által cégszerűen aláírásra kerültek, ami azt bizonyítja, hogy a jogviszony a felperesi jogelőd és az alperes között jött létre. Ezen okiratok tartalmát erősítette meg **T.P.** és **B.L.** egybehangzó tanúvallomása.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján okszerűen értékelte és mérlegelte, ezért a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére nincs ok, mivel az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el.

N.T.B. tanúként történő meghallgatására vonatkozóan az alperes az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványt, azonban idézhető lakcímét nem tudta megjelölni, a tárgyalásra sem állította elő. **S.B.** tanúként történő meghallgatására is tett indítványt, akit többször idézett az elsőfokú bíróság, őt pénzbírsággal is sújtotta. Távolmaradását azzal mentette ki, hogy folyamatosan Luxemburgban tartózkodik munkavégzés céljából. Az okirati bizonyítékok és az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúvallomásokon túlmenően ezen két tanútól további tényelőadás egyébként sem lett volna várható, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte e két tanú meghallgatását.

Az alperes által a fellebbezésben hivatkozott szembesítésre jelen eljárásban nem volt szükség.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - érdemben annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2011. év május hó 26. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő